

χρωματισμόν του γόψου, ὅστις ρυπαίνεται εὐκόλως.

Ἐκ παραλλήλου προχωρεῖ ἡ σύνταξις τοῦ νέου Εὐδρητρίου παρά τῆς Κας Πέππα - Δελμούζου, ἡ ταξινομήσις τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου καὶ ὁ ἐμπλουτισμός τῆς βιβλιοθήκης, ἡ ὁποία χάρις εἰς χορηγηθείσας ὑπὸ τοῦ ΤΑΠ ἐπαρκεῖς δι' ἀγορὰν βιβλίων πιστώσεις ἔχει γίνει ἀξιόλογος. Ἦγοράσθη σειρά τῶν σπουδαιότερων κλασσικῶν, πολλὰ σώματα ἐπιγραφῶν (Δελφικά, Κρήτης κ.λ.π.) τόμοι ἀπαραιτήτων περιοδικῶν συγγραμμάτων, ὡς S. E. G., R. E. G, Hellenica, δώδεκα τόμοι τοῦ Handbuch der Altertumswissenschaft, τὸ Syll³. κλπ.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΜΙΤΣΟΣ

*

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ (1946 - 1959)

Αἱ Συλλογαὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ἐξετέθησαν μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας, ὅπου ἐστεγαζόντο καὶ πρότερον.

Αἱ πάσης φύσεως ἐργασίαι τῆς ἀνακαινίσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Μουσείου, ἀπὸ τῆς ἀπελευθέρωσως μέχρι τοῦ θέρους τοῦ 1960, ἐγένοντο πᾶσαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τῆ ἀμέσῳ προσωπικῇ συμμετοχῇ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Σωτηρίου, Διευθυντοῦ τότε τοῦ Μουσείου, βοηθουμένου ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας Γ. Σωτηρίου καὶ τῆς Ἐπιμελητριάς τοῦ Μουσείου κ. Ἄνας Χατζηνικολάου.

Εἰς τὸ ὑπάρχον συγκρότημα κτηρίων προσετέθη (1951), εἰς τὴν ἀνατολικὴν πτέρυγα τοῦ Μουσείου, μεγάλη αἴθουσα φωτιζομένη ἐκ τῆς ὀροφῆς, κατὰ τὴν νέαν ἀντίληψιν περὶ φωτισμοῦ τῶν Μουσειῶν. Ἡ μελέτη τῆς νέας αἰθούσης ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Δούρα, τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἡ αἴθουσα αὕτη δὲν ἠλλοίωσεν τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν τῶν κτηρίων τοῦ Μουσείου. Ἐκτοτε δὲν ἐγένοντο νέαι κτηριακαὶ ἐγκαταστάσεις, ἀλλὰ μόνον συντηρήσις καὶ μεταρρυθμίσεις τῶν ἐσωτερικῶν χώρων.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953, χάρις εἰς τὰ κονδύλια ἐπακεθέσεων τῶν Μουσειῶν, ἀντικατεστάθησαν αἱ προηκτικαὶ διὰ νέων εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς αἰθούσας, ἐγένετο ἀνανέωσις καὶ πλουτισμός τῆς ἐπιπλώσεως τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης, διαρρυθμίσεις διὰ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τοῦ ἐκδοτηρίου εἰσιτηρίων κ.λ.π.

Ἐγένοντο ἐπίσης αἱ κάτωθι ἐργασίαι:

α. Συντήρησις τῶν ἀντικειμένων καὶ ἰδιαιτέρως δεκάδων ἀξιολόγων εἰκόνων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν συντηρητῶν (Πίν. 6 καὶ 7) κ. Φ. Ζαχαρίου, Τ. Μαργαριτώφ καὶ Ε. Νουκάκη.

β. Καταγραφή, κατάταξις καὶ ἐκθεσις γλυπτῶν (περὶ τὰ 1600 τεμάχια).

γ. Φωτογράφησις καὶ δελτιογράφησις εἰκόνων (περὶ τὰ 3000 τεμάχια).

δ. Ἀνακατάταξις μερικῆ τῶν ἐκθεμάτων εἰς τὰς αἰθούσας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀντικειμένων μικροτεχνίας.

Εἰς τὰς ἐργασίας αὐτάς εἰργάσθησαν αἱ δίδες Ἄναστ. Δημητριάδου, Φανῆ Κουτσοκώστα, Λέλα Κουνουπιώτου καὶ ἡ κ. Χριστίνα Πάσχου.

Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν εἰσελθόντων εἰς τὸ Μουσεῖον ἀντικειμένων μετὰ τὸν πόλεμον ἕως τὸ 1960 εἶναι τὰ ἑξῆς:

Α'. Ἐκ δωρεῶν:

1. Συλλογὴ Χ. Λαμπίκη (εἰκόνες 109, χειρόγραφα 2, ξυλόγλυπτα εἰκονίδια 4).
2. Δωρεὰ Ἑλληνικῆς Κοινότητος Νεαπόλεως Ἰταλίας (10 εἰκόνες).
3. Συλλογὴ Κατσαρᾶ (75 εἰκόνες).
4. Συλλογὴ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας (εἰκόνες 30).
5. Συλλογὴ Γ. Μακκᾶ (9 εἰκόνες).
6. Δωρεὰ Ἄ. Χατζηαργύρη (5 εἰκόνες).
7. Δωρεὰ Κ.Π. Κριεζῆ (3 εἰκόνες καὶ 2 χαλκογραφίαι).
8. Δωρεὰ G. Gade (ἕξ ἀνάγλυφοι πλάκες κοπτικῆς τέχνης).
9. Κληρονομία Μελισσιδίου (25 εἰκόνες).
10. Δύο μετάλλιναι παλαιοχριστιανικαὶ εὐλογίαι.
11. Εἰκὼν Χριστοῦ μεγάλην, τοῦ 1577.
12. Νόμισμα χρυσοῦν.
13. Εἰκὼν Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ (14ου αἰ., τέχνης Κωνσταντινουπόλεως)¹.

Β'. Ἐξ ἀγορᾶς:

1. Εἰκὼν τοῦ Ἀκαθίστου (17ου αἰ.).
2. Δύο βημόθυρα (16ου αἰ.).
3. Εἰκὼν Ἀγίας Αἰκατερίνης (17ου αἰ.).

Γ' Ἐξ ἀνασκαφῶν:

1. Εἰκοσι τέσσαρα πήλινα καὶ ὑάλινα ἀγγεῖα (24) ἀπὸ ἀνασκαφῆν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ καὶ δέκα παρόμοια ἀπὸ τάφον παρὰ τὴν ὁδὸν Βούρβαχη.

1. Βλ. Μ. Σωτηρίου, Παλαιολόγειος εἰκὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, Δελτίον Χ.Α.Ε. Ἀθήναι 1960, σελ. 80 - 86.

2. Δακτύλιος χρυσοῦς ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ὁρεῶν Εὐβοίας.

Δ' Ἐκ περισυλλογῆς:

Τρεῖς μεγάλοι τοιχογραφία ἀποτειχισθεῖσαι ἐκ κατεστραμμένου ναοῦ τοῦ Ὁρωποῦ² καὶ μία τοιχογραφία ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ νεκροταφείου Τανάγρας.

ΜΑΝ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

*

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
(1960)

Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1960, τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἐμμ. Χατζηδάκης, μέχρι τοῦδε Ἐφορος Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀ' Περιφέρειας, τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διατελέσαντος Διευθυντοῦ αὐτοῦ, κ. Γ. Σωτηρίου, ἀποσυρθέντος καὶ διατηροῦντος τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Διευθυντοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1960, τὸ Μοῦσεῖον ἐπλουτίσθη διὰ τῶν κάτωθι ἀντικειμένων:

Α' Ἐκ περισυλλογῆς (Πίν. 8):

1. Δύο τεμάχια θωρακίων (0,67 × 0,55 καὶ 0,68 × 0,42) μὲ γλυπτὸν διάκοσμον ἐκ τῆς περιοχῆς Διονύσου Ἀττικῆς (Β.Μ. 3124 - 3125).
2. Τμήμα ἐπιστυλίου (0,28 × 0,30 × 0,22 ἐκ.) μετὰ κουφικῶν διακοσμήσεων ἐκ τοῦ λόφου Φιλοπάππου (Β.Μ. 3128).
3. Ἐκ τῆς Ἀγορᾶς, τμήμα περιθωρώματος (0,225 × 0,21) συμπλήρωμα ὑπάρχοντος ἐν τῷ Μουσείῳ περιθωρώματος, κατὰ διαπίστωσιν τῆς δ. Α. Frantz (Β.Μ. 3127).

Β' Ἐκ δωρεᾶς:

- α) Εἰκὼν ἀμφιπρόσωπος, μεσαῖον φύλλον τριπύχου, καλῆς ἰταλιζούσης τέχνης 17ου αἰ. Δωρεὰ τοῦ Ἐπιτίμου Διευθυντοῦ κ. Γ. Σωτηρίου (Β.Μ. 3129).

Γ' Ἐξ ἀγορᾶς:

Τὸ Μοῦσεῖον ἀπέκτησεν τὰ ἐξῆς ἀξιόλογα ἀντικείμενα καὶ ἔργα τέχνης:

- α) Χειρόγραφον χαρτῶν κώδικα περιέχοντα τὸ Ψαλτήριον μὲ ἐπίτιτλα καὶ κεφαλαῖα γράμματα ἐγχρωμα καὶ χρυσᾶ. Φέρει ὑπογραφὴν τοῦ γνωστοῦ γραφέως τοῦ 17ου αἰ.

2. Μ. Χατζηδάκη, Βυζαντινὲς τοιχογραφίαι στὸν Ὁρωπό, Δελτίον Χ.Α.Ε. Ἀθῆναι 1960, σελ. 87 - 107.

Ἐπισκόπου Οὐγγροβλαχίας, μαθητοῦ τοῦ Ματθαίου Μυρέων (Β.Μ. 3126).

- β) Εἰκόνα Ἀρχαγγέλου 15ου αἰ. (διαστ. 0,44 × 0,35). Χωρικωτέρας τέχνης Στερεᾶς Ἑλλάδος (Β.Μ. 3131).
- γ) Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Ματρίνας, μέσων 16ου αἰ., Κρητικῆς Σχολῆς (0,38 × 0,30), (Β.Μ. 3130).
- δ) Φύλλον τριπύχου ἀμφιπρόσωπου, Κρητικῆς ἐπίσης Σχολῆς (0,175 × 0,13), (Β.Μ. 3133).
- ε) Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἔτους 1624, τέχνης χαρακτηριστικῆς τῆς Β.Δ. Ἑλλάδος, (1,06 × 0,63) μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: Δέησις τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Φλουρο καὶ τῶν τέκνων του ἔτ(ους), ΖΡΛΒ' = 7132 = 1624 (Β.Μ. 3132), (Πίν. 9α).
- στ) Εἰκόνα Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, μικρασιατικοῦ χαρακτήρος, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν: Χείρ Θεοφίλου Φυτυάνου, πρωτοσυγκέλου Χαλδίας, αψα' (= 1781), (Β.Μ. 3135).
- ζ) Σταυρὸν μετάλλινον, λειψανοθήκην, μετ' ἐκτύπων παραστάσεων τοῦ Χριστοῦ μὲ ἐκτεταμένας τὰς χεῖρας καὶ ἐκατέρωθεν τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἰωάννου ἐν προτομῇ 10ου - 11ου αἰ. (Β.Μ. 3134).

Εἰς τὸ ἐργαστήριον συντηρήσεως τοῦ Μουσείου ἔγιναν ἐργασίαι καθαρισμοῦ καὶ στερεώσεως βυζαντινῶν εἰκόνων διὰ τοῦ συντηρητοῦ κ. Ἀ. Μαργαριτώφ καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Μουσείου κ. Ἐμμ. Νουκάκη. Ἐκ τούτων σημειοῦμεν:

- α) Εἰκόνα Θεοτόκου Ὁδηγητρίας τοῦ 14ου αἰ. (ἀριθ. 100), (Πίν. 9β).
- β) Εἰκόνα Φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ, ἀρίστης Κρητικῆς τέχνης, μέσων τοῦ 16ου αἰώνος (ἀριθ. 90)¹.
- γ) Σταύρωσιν τῆς αὐτῆς τέχνης (ἀριθ. 1550)².
- δ) Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρίνης, (ἀριθ. 85).
- ε) Γέννησιν, ἔργον Ἡλιοῦ Μόσκου, τοῦ 1680 (ἀριθ. 1511).

Ἐπίσης ἔγιναν ἐργασίαι συντηρήσεως ἐπὶ ἐτέρων εἰκοσι πέντε ἐκτεθειμένων εἰκόνων τοῦ Μουσείου.

Πλὴν βελτιώσεων εἰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Μουσείου, διερρυθμίσθη ἐκ νέου, μετὰ τὰ ἀποστραγγιστικά ἔργα, ἡ αἶθουσα λαογραφικῶν παραστάσεων καὶ ἡ τῆς συλλογῆς Κατσαρᾶ. Ἐπίσης διερρυθμί-

1. Βλ. ἐγχρωμον πίνακα ἐν Μ. Χατζηδάκη, Δώδεκα Βυζαντινὲς εἰκόνες (Ἀθῆναι 1961) ἀρ. 3.

2. Βλ. αὐτόθι ἀριθ. 4.

σθη επί διαφορετικής αρχής ή διάταξης της πρώτης αίθουσας εικόνων, ήτις περιέλαβε τὰς ἐκ τοῦ Ὁρωποῦ ἀποτερισθείσας τοιχογραφίας τοῦ 13ου αἰῶνος καὶ τὰς εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1453 περίοδον ἀναγομένας φορητὰς εἰκόνας, καθὼς καὶ τὰς προθήκας μὲ τὰ βυζαντινὰ χειρόγραφα. Ἐπίσης ἐξετέθησαν ἐπὶ εἰδικῶν ὀκτριβάντων αἱ βυζαντινὰ ἀμφιπρόσωποι εἰκόνες. Οὕτω ἀπετελέσθη αἴθουσα μὲ ἔργα ἀποκλειστικῶς βυζαντινῆς ζωγραφικῆς. Εἰς ἄλλας αἰθούσας ἔγιναν μικροτέρας σημασίας διαρρυθμίσεις.

Ἐσυνεχίσθη κατὰ τὸ 1960, ἡ συμπλήρωσις τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου τοῦ Μουσείου, ἡ καταλογογράφησις τῶν γλυπτῶν, ἤρχισε δὲ καὶ ἡ καταλογογράφησις τῶν κεραμικῶν συλλογῶν αὐτοῦ. Αἱ ἐργασίαι αὗται ἐγένοντο ὑπὸ τῶν δίδων Φ. Κουτσοκόστα, Α. Κουνουπιῶτη, Μαρίας Ροδοπούλου καὶ Ἐθαγγ. Ζεᾶκη, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἐπιμελητρίας τοῦ Μουσείου κ. Ἄννας Χατζηνηκολάου.

Κίνησις τοῦ Μουσείου: Ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ ἐφιλοξενήθησαν κατὰ παλαιὰν παράδοσιν αἱ κατ' ἔτος ὀργανούμεναι ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διαλέξεις.

Ἐπίσης ἐξεδόθη ἀγγλιστὶ Ὁδηγὸς τοῦ Μουσείου, συνταχθεὶς καὶ ἐκδοθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου Διευθυντοῦ κ. Γ. Σωτηρίου.

MAN. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

*

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΠΕΝΑΚΗ

Τὸ Μουσεῖον Μπενάκη ἰδρύθη διὰ τοῦ Νόμου 4599 τοῦ 1930 διὰ δωρεᾶς τοῦ Ἀντωνίου Ἐ. Μπενάκη, ὁ ὁποῖος διετέλεσε καὶ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Μουσείου μέχρι τοῦ θανάτου του (1954).

Ἀπὸ τοῦ 1954, ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Μουσείου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Κωνσταντῖνος Ἀ. Μπενάκης, Ἀντιπρόεδρος: Ἀριστείδης Κυριακίδης, Σύμβουλος Ταμίας: Εἰρήνη Π. Καλλιγᾶ, Σύμβουλοι: Γεώργιος Χαρμπόρης, Σύμβουλος Ἐπικρατείας, Λάμπρος Ἐνταξίας, πρῶν Ὑπουργός, Μανώλης Μπενάκης, Μαρῖνος Καλλιγᾶς, Διευθυντὴς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης.

Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου: Ἐμμανουὴλ Χατζηδάκης (ἀπὸ τοῦ 1941). Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου: Εὐγενία Ἐ. Χατζηδάκη (ἀπὸ τοῦ 1951).

Τὸ Μουσεῖον ἐπιχορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς τακτικὰς δαπάνας του (Ν.Δ. 317/1947).

Πλοῦτισμὸς τοῦ Μουσείου. Τὸ

Μουσεῖον δὲν ἔπαυσε νὰ πλουτίζεται διὰ νέων δωρεῶν ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ του μέχρι τοῦ θανάτου του. Μετὰ τὴν χρονολογίαν αὐτὴν ὁ πλοῦτισμὸς δι' ἀγορῶν ὑπῆρξε μέτριος, ἐνῶ δὲν ἔπαυσαν νὰ γίνονται σημαντικαὶ δωρεαί.

Οὕτω ἀπεκτήθησαν:

Α' Δι' ἀγορᾶς:

Εἰκόνες 2, Πίνακες 2, Βυζαντινὰ (κοσμήματα, ἄμφια κλπ.) 16, Ἀρχαῖα κοσμήματα καὶ μέταλλα 7, Κεραμικὰ 3, Ἀραβικῆς τέχνης 9, Λαϊκῆς τέχνης (συμπεριλαμβανομένων 3 πλήρων ἐνδυμασιῶν) 66, Ἐγγραφα Ἀρχαίων 411, ἱστορικὰ κειμήλια 5, Λιθογραφίαι - ὕδατογραφίαι 54.

Β' Διὰ δωρεῶν:

α) Δωρεὰ Δαμιανοῦ Κυριαζῆ. Ὁ ἀείμνηστος Δαμιανὸς Κυριαζῆς κατέλιπεν εἰς τὸ Μουσεῖον διὰ τῆς διαθήκης του τὰς Συλλογὰς του, συνισταμένας ἐκ:

950 ἔργων ζωγραφικῆς (ἐλαιογραφῶν, ὕδατογραφῶν, σχεδίων, λιθογραφῶν), 32 κεντημάτων Ἑλληνικῆς Λαϊκῆς Τέχνης, 47 κεραμικῶν Μ. Ἀσίας (λεγομένων Ρόδου), 2 εἰκόνων, ἃν ἡ μία ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Ἐμμ. Τζάνε, 1657 (βλ. Ν. Δρανδάκη, Ὁ ζωγράφος Ε. Τζάνε, Ἀθήναι 1962, σ. 121, σημ. 1), 18 χειρογράφων κωδίκων, 514 βιβλίων, τοῦ Ἀρχείου Ἀλ. Μαυροκορδάτου καὶ ἄλλων μικροτέρων ἀρχείων.

Κατόπιν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου Δαμιανοῦ Κυριαζῆ, ἐπετεύχθη ἡ ἄμεσος παραλαβὴ καὶ ἡ διὰ κληροδοτηθέντος ποσοῦ 10.000 Λ. Ἀγγλίας ἀνέγερσις νέας Αἰθούσης ἐν τῷ Μουσείῳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετέθη τὸ μέγιστον μέρος τῶν ὡς ἄνω Συλλογῶν. Τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας Αἰθούσης, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΚΥΡΙΑΖΗ, ἐτελέσθησαν, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας Γ. Βογιατζῆ, τὴν 13/7/1959. Ἡ ἐπίπλωσις τῆς νέας αἰθούσης ἐγένετο δι' ἐνισχύσεως τῆς Διευθύνσεως Ἀρχαιοτήτων Ὑπουργείου Παιδείας, ἐκ τοῦ κονδυλίου ἐπανεκθέσεως.

β) Δωρεὰ Ἐλένης Σταθάτου. Ἡ Κα Ἐλένη Σταθάτου, εἰς συμπλήρωσιν παλαιότερων δωρεῶν τῆς, προσέφερε εἰς τὸ Μουσεῖον: 16 χρυσοῦ κοσμήματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἑγγύς Ἀνατολῆς (16-18ου αἰῶνος), 1 σπερβέρι-κέντημα Ρόδου (18ου αἰ.), 1 κύαθον Κιουταχείας μὲ ἀρμενικὴν ἐπιγραφὴν, (18ου αἰ.), 1 χρυσοῦν ἐσματωμένον περιδέραιον Πάτμου (18ου αἰ.). Ἐπίσης ἡ Κα Ἐλένη Σταθάτου διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἐδῶρσεν εἰς τὸ Μουσεῖον τὸ σύνολον ζυλίνης ἐπενδύσεως αἰθούσης ὑποδοχῆς ἐνὸς ἀρχοντικοῦ τῆς Κοζάνης, μὲ γλυπτὸν διάκοσμον